

5. Бобильова М. П. Ефективний документообіг: від традиційного до електронного / М. П. Бобильова. – Вид-во МЭИ, 2004. – 172 с.
6. Палеха Ю. І. Управлінське документування : навч. посіб. : у 2-х ч. Організація кадрового діловодства / Ю. І. Палеха. – Київ : 2002. – 230 с.
7. Пішеніна Т. І. Інформаційне забезпечення управління та реферування / Т. І. Пішеніна, О. Ф. Шаповал. – Київ : Університет «Україна», 2007. – 278 с.
8. Поберезська Г. Г. Організація справочинства та редагування документів : навч. посіб. / Г. Г. Поберезська. – Київ : Університет «Україна», 2008. – 203 с.
9. Погиба Л.Г. Складання ділових паперів: Практикум : навч. посіб. для студентів вищих навч. закладів / Л. Г. Погиба, Т. О. Грбиченко, М. П. Баган. – Київ : Либідь, 2002. – 240 с.

СОЦІАЛЬНІ КОМУНІКАЦІЇ ЯК ЗАСІБ ПІДВИЩЕННЯ ЗАЦІКАВЛЕНОСТІ СТУДЕНТІВ ДО ДИСТАНЦІЙНОЇ ОСВІТИ

Т. О. Сіренко, студентка групи ДІД-32, напрям підготовки «Документознавство та інформаційна діяльність»

Л. М. Колечкіна, д. ф.-м. н., професор кафедри документознавства та інформаційної діяльності в економічних системах – науковий керівник

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Термін «соціальні комунікації» нині по-різному трактують але всі розглядають його як інформацію, а сам процес соціальної комунікації представляють як процес обміну інформацією. Також її вважають одним з ефективних способів *впливу на великі групи аудиторії, за допомогою чого реалізуються цілі тих, хто транслює інформацію. Вплив здійснюється за допомогою попередньо проведених процесів трансляції інформації*, збирання, оброблення і приймання на її підставі рішення. Технологічний підхід до неї стає запорукою успіху діяльності сфер в яких вона широко застосовується.

Актуальність дослідження полягає в тому, що сучасне суспільство не можливо представити без обміну і обробки інформації, яка відіграє важливу роль у спілкуванні між людьми на різних рівнях. Адже соціальні комунікації використовуються в різних галузях людської діяльності. За допомогою переказів,

лекцій, документів-носіїв певної інформації, здійснюється і регулюється устанавлення партнерських зв'язків між людьми, студентами і викладачами, організаціями, закладами, підприємствами та установами [1–2].

Дистанційна освіта зараз присутня практично у всіх галузях життєдіяльності людини. Процес характеризується наданням інформації і обміном, але на відстані. Особливо притаманний такий вид діяльності освітній сфері де навчання може проходити не тільки на відстані між містами, а й країнами. І такий вид навчання супроводжується підготовкою висококваліфікованих кадрів і це є дистанційна освіта.

Дослідженням дистанційної освіти присвячені роботи багатьох вчених, серед яких, Н. М. Мась, Н. А. Сторожук, Л. О. Ряба, Л. В. Солодаєва, А. А. Андрєєва, В. Ф. Горнева, Ю. П. Господарик, В. І. Кінелева, В. П. Колмогорова, та ін. [3–4].

Метою є дослідження соціальних комунікацій та їх вплив на дистанційну освіту і зацікавленості студентів на прикладі ПУЕТ (Полтавський університет економіки і торгівлі).

Високий рівень знань в даний час є важливим підґрунтям кожної людини. Такий рівень досягається за допомогою використання і застосування різних видів комунікацій і дистанційної освіти. Соціальна комунікація – це процес передачі і обміну інформації який супроводжується сприйняттям і засвоєнням її. Еволюція соціальних комунікацій органічно пов'язана з еволюцією культури, яка представлена у вигляді п'яти стадій: пракультури, археокультури, палеокультури, неокультури, постнеокультур. Ці періоди супроводжуються вдосконаленням, як мови, інформації, писемності, так і надання її для засвоєння і обговорення.

В даний час ми не можемо говорити про соціальну комунікацію, як окрему частину і при цьому не поєднувати її з новими технологіями які створені в наш час. Новітні технології виступають не тільки підґрунтям соціальної комунікації, а й є вдосконаленою системою сьогодення, яка широко використовується у всіх галузях і сферах життєдіяльності людини.

Нині щоб вижити та розвиватися, соціально комунікаційні структури суспільства мають вчасно реагувати на зміни різного характеру. Серед змін зовнішнього середовища всеохоплюючий характер мають глобалізація інформаційного простору, універсалізація світових інформаційних процесів, які супроводжують-

ся зміною принципів діяльності людей різних сфер суспільного життя на основі трансформаційних змін у галузі інформаційних та комунікаційних технологій. Швидкий розвиток інформаційних технологій не оминув і процеси освіти та науки, які зіткнулися з проблемою зміни методів та засобів навчання з огляду на постійно зростаючий об'єм інформації. Прикладом таких змін є використання дистанційної освіти в вищих навчальних закладах. Дистанційна освіта – це технологія, що базується на принципах відкритого навчання, яке широко використовує комп'ютерні навчальні програми різного призначення та сучасні телекомунікації з метою доставки навчального матеріалу та спілкування безпосередньо за місцем перебування студентів [5–7].

Дистанційне навчання має низку переваг перед іншими формами надання освіти. Так, практично не виходячи з дому чи не покидаючи свого робочого місця, можна підтримувати регулярний контакт з викладачем за допомогою телекомунікаційних технологій, у тому числі відео зв'язку, та одержувати структурований навчальний матеріал, представлений в електронному вигляді. Незначна за часом та обсягом частина навчального процесу дистанційної освіти може здійснюватись за очною формою (складання іспитів, практичні, лабораторні роботи тощо).

Основними характерними рисами дистанційного навчання відповідно до згадуваної Концепції розвитку дистанційної освіти є: гнучкість, модульність, паралельність, велика аудиторія, економічність, соціальна рівність.

Дистанційне навчання є системою яка широко і поглиблено використовується за кордоном, а саме: Великій Британії, Іспанії, Південній Африці, Німеччині, Ізраїлі, Пакистані, США, Канаді, Росії, та інших країнах.

Отже, аналізуючи вище зазначене, можна стверджувати, що дистанційне навчання є не тільки системою аудіо чи відео зв'язку, а й зручною освітньою формою, яка широко розповсюджена як в Україні так і за її межами.

Безпосередньо запорукою успіху такої форми навчання є використання соціальних комунікацій, які позитивно впливають на розвиток дистанційної освіти, адже спілкування студента з викладачем яке відбувається за наявності такого виду комунікації є вагомою і невід'ємною частиною, а також зручним елементом процесу.

Комунікації і форми їх представлення, на сьогодні постійно вдосконалюються за рахунок новітніх технологій.

Список використаних джерел

1. Архангельський С. І. Навчальний процес у вищій школі, його закономірні основи і методи : навч.-метод. посіб. / С. І. Архангельський. – Москва : Вища школа, 1980. – 368 с.
2. Андреев В. І. Педагогіка: Навчальний курс для творчого саморозвитку / В. І. Андреев. – 2-е вид. – Казань : Центр інноваційних технологій, 2000. – 608 с.
3. Бабанський Ю. К. Рациональна організація навчальної діяльності / Ю. К. Бабанський. – Москва : Знання, 1981. – 96 с.
4. Катровській А. П. Формування та розвиток територіальної структури вищої освіти Росії / А. П. Катровській. – Москва : Міжнародні відносини, 2003. – 205 с.
5. Красноженова Г. Ф. Вища школа Росії. Проблеми збереження інтелектуального потенціалу / Г. Ф. Красноженова. – електрон. текстові дані. – Москва : Думка, 1998. – 262 с.
6. Теорія і практика дистанційного навчання [Текст] / за ред. Є. С. Полат. – Москва : Видавничий центр «Академія», 2002. – 404 с.
7. Жевакіна Н. В. З історії дистанційної освіти / Н. В. Жевакіна // Вісн. Львів. нац. ун-ту імені Івана Франка. – 2003. – № 17. – С. 135–141.

ТОРГОВЕЛЬНА ДОКУМЕНТАЦІЯ ПІДПРИЄМСТВ СПОЖИВЧОЇ КООПЕРАЦІЇ

М. Ю. Татаренко, студентка групи ДІД-71м, спеціальність «Документознавство та інформаційна діяльність»

В. О. Ольховський, к. т. н., доцент, професор кафедри документознавства та інформаційної діяльності в економічних системах – науковий керівник
Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

Проблема формування торговельної документації та інформаційно-аналітичної бази для прийняття управлінських рішень як на рівні торговельного підприємства, так і на всіх рівнях системи споживчої кооперації України, потребує вирішення низки питань з формування відповідних оптимізаційних мір по управлінню торговельними документами. Причому виникає завдання дослідження основних етапів становлення та розвитку торговельної документації, формування інформаційного забезпечення